

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кжж-10-000 027
Бањалука, 25.11.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против оптужене Ф. О., због кривичних дјела изазивања националне, расне или вјерске мржње раздора или нетрпеливости из члана 390. став 1. и продуженог кривичног дјела повреде слободе вјере и вршења вјерских обреда из члана 178. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби њеног браниоца Ф. К., адвоката из С., изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини бр. 018-0-Кжж-09-000 019 од 11.11.2009. године, након јавне сједнице одржане дана 25.11.2010. године у одсуству уредно обавијештених странака и браниоца, донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужене Ф. О. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини бр. 018-0-Кжж-09-000 019 од 11.11.2009. године.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 018-0-Кжж-09-000 019 од 11.11.2009. године, одбијена је као неоснована жалба окружног тужиоца у Бијељини у дијелу који се односи на кривична дјела изазивања националне, расне или вјерске мржње и нетрпеливости из чл. 390. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС) и кривичног дјела тјелесне повреде из чл. 155. ст. 1. КЗ РС и у том дијелу потврђена пресуда Основног суда у Сребреници број К-85/04 од 12.4.2007. године, а дјелимичним уважавањем жалбе окружног тужиоца пресуда је преиначена и оптужена Ф. О. је оглашена кривом због продуженог кривичног дјела повреде слободе вјере и вршења вјерских обреда из члана 178. ст. 1. КЗ РС, за које је била ослобођена том првостепеном пресудом, изречена јој условна осуда којом је утврђена казна затвора од 1 (један) мјесец, која се неће извршити ако у року од једне године не почини ново кривично дјело и обавезана на плаћање паушала од 150,00 КМ.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу њен бранилац Ф. К., адвокат из С., због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда укине и врати другостепеном суду на поновно расправљање и одлучивање.

Одговор на жалбу није поднесен.

Испитавши побијану пресуду у дијелу у коме се она побија жалбом, у смислу чл. 320. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Бранилац оптужене сматра да је изрека побијане пресуде нејасна и супротна вођењу кривичног поступка и прекорачује овлашћења, чиме је остварена битна повреда одредаба кривичног поступка јер се пресуда не може ни испитати. Ову повреду види у томе што другостепени суд није за основ поновног одлучивања узео само осуђујући дио своје раније пресуде од 25.12.2008. године за продужено кривично дјело повреде слободе вјере и вршења вјерских обреда из члана 178. ст. 1. КЗ РС, јер је она само у том дијелу по жалби браниоца оптужене укинута рјешењем Врховног суда од 28.04.2009. године и предмет враћен на поновно одлучивање. Супротно томе у првом дијелу изреке побијане пресуде суд поново рјешава и пресуђену ствар за кривична дјела изазивања националне, расне или вјерске мржње, раздора или нетрпељивости из чл. 390. став 1. КЗРС и тјелесне повреде из чл. 155. ст. 1. КЗ РС, за коју је раније одбио жалбу тужиоца и првостепену пресуду потврдио. Први дио изреке побијане пресуде је пресуђена ствар, није био предмет поступања и није се могло рјешавати овом пресудом.

Правилан је став жалбе да суд није могао поново одлучивати о већ пресуђеној ствари, али у конкретном случају то не чини изреку пресуде неразумљивом. Јасно је да се у првом дијелу изреке поново одбија жалба тужиоца на ослобађајући дио првостепене пресуде и у том дијелу пресуда потврђује. Одлука је у свему идентична ранијој правноснажној пресуди којом је потврђен ослобађајући дио првостепене пресуде због чега против овог дијела жалба по закону није дозвољена, што и сама жалба браниоца прихвата. Како ранија одлука није измијењена тим није повријеђен ни закон на штету оптужене. Осуђујући дио пресуде за продужено кривично дјело повреде слободе вјере и вршења вјерских обреда из члана 178. ст. 1. КЗ РС чини посебну цјелину, са разлозима који се за такву одлуку дају. Овај дио пресуде се једино и може побијати жалбом, јер је донесен преиначењем раније ослобађајуће пресуде. Дакле, постоји пропуст суда у дијелу који се не може побијати жалбом али он не чини неразумљивом изреку пресуде у дијелу гдје је жалба дозвољена, да би се њено дејство могло проширити на изреку у цјелини, а на који начин жалба безуспјешно покушава да заснује основ побијања због битне повреде одредаба кривичног поступка. Дакле, изрека пресуде није неразумљива како то жалба неосновано тврди.

Жалба сматра да је суд повриједио право оптужене на одбрану када није прихватио да на сједници другостепеног вијећа по замјеничкој пуномоћи браниоца оптужене замјењује адвокат П. Ј., а по пуномоћи коју би бранилац

накнадно доставио суду. Осим тога браниоцу није познато да ли је и на који начин оптужена лично обавијештена о сједници вијећа.

Законом о кривичном поступку – Пречишћени текст у глави VII, чл. 47-68, није прописано да бранилац оптуженог може сам овластити другог адвоката да умјесто њега брани оптуженог (замјеничка пуномоћ коју је познавао ранији ЗКП). Ово право припада искључиво оптуженом и лицима која су наведена у чл. 47. ст. 3. ЗКП. Зато је другостепени суд правилно поступио када је адвокату П. Ј. одбио дозволу да на сједници вијећа замијени одсутног, а уредно обавијештеног браниоца оптужене адвоката Ф. К. и тиме није повриједио њено право на одбрану.

Према доставници уложеној у спис видљиво је да оптужена уредно обавијештена о сједници другостепеног вијећа. Ово је бранилац оптужене могао да провјери, па се условни неодређени жалбени приговор у том правцу указује као сувишан и неоснован.

Пошто другостепени суд није починио битне повреде одредаба кривичног поступка на које указује жалба браниоца оптужене ради тога је, на основу изнесеног примјеном чл. 327. ЗКП-а, ваљало жалбу браниоца одбити као неосновану и побијану пресуду потврдити.

Записничар,

Софија Рибич

Предсједник вијећа,

Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић